

ка и праведна душа не е умалена, но
голама, славна, и за вечното блажен-
ство достойна.

II.

За Аза човекомразеца.

Тамъ, дѣто гора Таѡрѡсъ са възви-
шава съ върховете си надъ сичките обла-
ци тѣй; щото на отдалеченіа пѣтникъ
нищо друго не са представлава на очи-
те, освенъ пещери които висатъ, скоко-
ве които хлѣатъ, и освенъ това сака-
кви променн на чѡдното бестество. Тѡка
казвамъ живеаше отъ сака челешка дрѡ-
жина отдалеченъ и скритъ въ една тѣмна
пещера Аза челѡкомразецъ. Той сѡщій
Аза предъ това беше поминалъ полови-
ната на живота си помеждѡ хората, и,